

Klachtenummer 2010 Z-18 Bijzondere begeleiding leerling. Wijze van communiceren. Klacht deels ongegrond en deels gegrond.

Advies LKC KO van 27 oktober 2010

Zorgleerling heeft niet de juiste begeleiding gehad. Detachering op school wordt ten onrechte beëindigd

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van B, gewezen leerling van de C school. Zij is gericht tegen D, teamleider onderbouw van de C school.

Inhoud van de klacht

B is een leerling die bijzondere zorg nodig heeft. Zijn ouders zijn met aangeklaagde overeengekomen dat B onderwijs op de locatie X zou kunnen volgen, vooralsnog op detacheringsbasis. De evaluatie is vooruitgeschoven naar eind februari 2010. Er is toen een gesprek geweest waarbij ondermeer aangeklaagde, B's ouders en de kinderpsycholoog die B had onderzocht, aanwezig waren. Aangeklaagde heeft toen verklaard dat, als B geen rugzak kreeg, de locatie X hem niet de nodige hulp kon bieden en dat hij dan naar een andere school zou moeten. De psycholoog was het daarmee niet eens. Er is toen afgesproken dat eventuele incidenten waarbij B betrokken was, gemeld zouden worden aan zijn ouders. Er kon dan met deskundige hulp aan verbetering worden gewerkt. Bij B's ouders bestond werd de indruk gewekt dat het goed ging met hem. De feitelijke situatie was een andere. B was het slachtoffer van pesterijen. B zou gevallen van pestering melden bij aangeklaagde. Medeleerlingen moesten ook melding doen van dingen die B verkeerd deed. B kreeg straffen opgelegd. Van een en ander werden klaagster en haar echtgenoot niet op de hoogte gesteld. Aangeklaagde heeft klaagster op 9 juni voor een gesprek op school doen nodigen. De indruk werd daarbij gewekt dat het om een korte evaluatie zou gaan. Aangeklaagde wilde klaagster confronteren met negatief gedrag van B. Hij wilde het ook aansturen op een beslissing over een andere school. Volgens aangeklaagde was Dennis op de locatie X doodongelukkig. Klaagster heeft deze handelwijze als uiterst onplezierig ervaren. Zij wilde daarna alleen maar schriftelijk communiceren met aangeklaagde. De constatering van aangeklaagde stond namelijk haaks op haar eigen indruk en op wat andere schoolfunctionarissen haar hadden medegedeeld. Op 18 juni ontving klaagster een brief van aangeklaagde. Daarin werd ondermeer aangegeven dat er voor B specialistische hulp en een bijzondere school gezocht moesten worden. Door een aantal verhinderingen van verschillende personen is het niet meer tot een dergelijk gesprek gekomen. Bijzondere begeleiding die gepeste leerlingen zouden moeten krijgen is niet geboden. In het voorlichtingsmateriaal van de C school wordt melding gemaakt van juniorcoaches voor leerlingen die moeilijkheden hebben. Die zijn echter niet ingeschakeld. Evenmin is remediale hulp geboden. De handelwijze van aangeklaagde is te typeren als geestelijke kindermishandeling.

Het oordeel van de Commissie

Op verzoek van zijn ouders is B in het schooljaar 2009-2010 op detacheringsbasis geplaatst op de locatie X. Er is bijzondere begeleiding afgesproken. Ingeval van problemen zou B bij aangeklaagde terecht kunnen of bij zijn mentor en er zou wekelijks e-mailcontact zijn tussen B's ouders en de school. Op 2 december 2009 is er een gesprek geweest met daarbij aanwezig aangeklaagde en B's ouders. Aangeklaagde heeft bij die gelegenheid aangegeven

twijfels te hebben over een omzetting van de detachering in een definitieve plaatsing. Hij vreesde dat de school in handelingsverlegenheid zou komen te verkeren.

Besloten is toen de detachering te handhaven tot februari 2010. Eind februari is de detachering weer besproken. Aan B is toen het voordeel van de twijfel gegeven. De detachering is toen weer verlengd. Aangeklaagde heeft toen aangegeven dat, als B in de klas alleen kwam te staan, de situatie voor de school niet meer hanteerbaar zou zijn. Als er problemen rezen, zouden B's ouders daarvan in kennis worden gesteld. Vanaf maart 2010 escaleerde de situatie. B werd steeds vaker betrokken bij conflicten. In juni 2010 heeft aangeklaagde aan B's ouders te kennen gegeven dat er voor hem naar een bijzondere school en specialistische hulp gezocht moest worden. Aangeklaagde heeft klaagster op 9 juni op zijn kantoor doen nodigen om een en ander met haar door te nemen. Begin juli is aangeklaagde op zoek gegaan naar mogelijk passend onderwijs voor B.

De Commissie is van oordeel dat het aangeklaagde niet ontbroken heeft aan de voldoende intentie om B de nodige steun te bieden en dat hij daartoe de nodige initiatieven heeft genomen. Zij is eveneens van oordeel dat aangeklaagde op enig moment heeft kunnen vaststellen dat de locatie X ten aanzien van B in handelingsverlegenheid was gekomen. Voor zover de klacht behelst dat aangeklaagde het bij de begeleiding die B heeft gehad in ernstige mate heeft laten afweten, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De Commissie constateert dat het in de communicatie tussen aangeklaagde en B' ouders op een belangrijk punt fout is gegaan. In het gesprek dat eind februari had plaatsgevonden, is door aangeklaagde toegezegd dat B' ouders van eventuele incidenten waarbij hij betrokken was, op de hoogte gesteld zouden worden. Dergelijke meldingen hebben hen niet bereikt. Hiervan lag de oorzaak niet bij de ouders maar volledig bij de school. Bij B's ouders is de indruk ontstaan dat de vooruitzichten voor hun zoon gunstig waren. Kennelijk waren er wel gebeurtenissen die tot zorg leidden, want op 9 juni 2010 is aan klaagster meegedeeld dat er op de locatie X geen plaats meer was voor B. Klaagster had bij gebrek aan voldoende kennis omtrent hetgeen zich tussen februari en juni had afgespeeld, reden om zich bij het gesprek van 9 juni 2010 door aangeklaagde overvallen te voelen, temeer daar bij haar vooraf de indruk was gewekt dat het onderwerp van het gesprek slechts een korte evaluatie zou zijn.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover zij aangeklaagde tegenwerpt dat zijn wijze van communiceren met B's ouders tussen februari en juni 2010 beneden de maat is geweest.